

afgeleide 3/4/13 efl

zaaknummer 2010T087

5 april 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. A.W.E.S. van Duyneveldt-Franken, advocaat te
Leiden,

tegen:

(wijlen)**[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Orde van Minderbroeders Kapucijnen.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 24 maart 2011. Op 17 juni 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van Provinciale Overste [naam].

Op 24 oktober 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote en werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur. Namens de Orde is verschenen [naam] voornoemd. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Klager was in 1942 als een soort hulpje werkzaam in een speeltuin, die naast de parochiekerk van [naam] en het Kapucijnenklooster in [plaats] was gelegen. Klager verzorgde daar onder andere een bokje. Op 15 augustus 1942 (Maria Hemelvaart) was klager naar de speeltuin gegaan om het bokje te verzorgen. Hij werd daar benaderd door aangeklaagde, die hem vroeg om met hem mee te gaan naar zijn kamer voor een snoepje. Klager weigerde dat. Toen klager daarna op de schommel ging zitten, begon aangeklaagde de schommel te duwen. Op het moment dat de schommel niet hoger meer kon, vloog klager er vanaf. Klager kwam ongelukkig op zijn rug terecht en verloor het bewustzijn. Toen hij bijkwam, gaf aangeklaagde hem een harde schop tegen het hoofd, waardoor klager weer buiten bewustzijn raakte. Toen klager opnieuw bijkwam, waren alle knoopjes van zijn overhemd open en hingen zijn broek

en onderbroek op zijn knieën. Toen hij zijn broek omhoog wilde trekken, merkte hij dat alles plakte. Klager vermoedt dat dit sperma was. Klager is vervolgens naar de loods op het speelterrein gekropen en trof daar een aantal paters aan, die hem zeiden dat het beter was dat hij alles zou vergeten en dat hij er niet over moest praten. Klager durfde daarom thuis niet te vertellen wat er was gebeurd en vertelde zijn moeder slechts dat hij van de schommel was gevallen.

2.2. Klager heeft sinds het voorval altijd wantrouwen gehad naar andere mensen, met name naar volwassenen. Voorts heeft hij als gevolg van de val op zijn rug veel lichamelijke klachten gehad. Hij heeft veertig jaar lang een korset gedragen vanwege rugklachten. Klager veronderstelt dat zijn lichamelijke klachten zijn versterkt door de psychische stress die het voorval heeft veroorzaakt.

2.3. Klager wenst met zijn klacht erkenning te bereiken alsmede een financiële genoegdoening voor de pijn die hij sinds het voorval heeft.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Overste heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Daaruit is gebleken dat er in 1951 en in 1953 twee klachten tegen aangeklaagde zijn ingediend, maar uit de vage bewoordingen in de archiefstukken valt niet op te maken wat de concrete aanleiding voor die klachten was. Uit deze twee voorvallen blijkt dat aangeklaagde in zijn werk als seksueel voorlichter en vertrouwenspersoon voor de nodige opschudding heeft gezorgd. Dat deze opschudding betrekking heeft op seksueel misbruik blijkt echter nergens uit. Behalve de klacht van klager zijn de Overste geen andere klachten over mogelijk misbruik door aangeklaagde bekend. Ook nader archiefonderzoek heeft in dat verband niets opgeleverd. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klager is zeer gedetailleerd en is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan

het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen. De twee klachten die in de archieven zijn gevonden zijn zodanig vaag verwoord dat die niet kunnen dienen als steunbewijs.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Orde van Minderbroeder Kapucijnen de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 5 april 2012 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. P.A. Schaafsma en drs. A.M. van Beelen, leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Orde van Minderbroeders Kapucijnen en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.